

Árpád-kori szentek

A keresztény világban, főleg a középkorban, kiemelt tiszteletben részesítették a szenteket.

Ők azok a személyek, akiket az egyház buzgó vagy önfeláldozó vallásosságuk miatt példaként állított a hívek elé.

Meghatározó szerepük volt a keresztény hit terjesztésében, illetve kitűntek a keresztény életforma vállalásában.

Először a keresztényüldözés során mártírhalált szenvedett vértanúk váltak szentté. Ezután már olyan személyeket is szentté avattak, akik életük során tetteikkel tanúbizonyságot tettek a keresztény értékek mellett, és mások érdekében is cselekedtek.

Az **Árpád-ház** időszakából több történelmi személyt is **példaképnek** állított be az egyház azzal, hogy **szentté avatták**.

A keresztény államalapító és egyházszervező **István király** és fia, **Imre herceg** mintegy fél évszázaddal a haláluk után lettek szentek.

**Szent Imre
szobra
Budapesten**

Hasonló megbecsülésben részesült **Gellért püspök** is. A 13. századból pedig két királynő élete: **Erzsébeté** és **Margité** vált példaértékűvé az egyház szerint. **Az István király halála utáni trónviszályok** idején a keresztény hitet és az egyházi személyeket is támadások érték.

A pogányságot nyíltan vállaló **Vata** **fellázadt**, és híveivel együtt követelte az ősi hit visszaállítását. Sereget toborzott, híveivel **lerombolta a keresztény templomokat**, és **lemészárolta a papokat**. **Gellért püspök**, Imre herceg nevelője is a fosztogató pogányok fogságába esett. A püspököt egy kétkerekű kocsira kötözték, majd a mai Gellért-hegyről a mélybe taszították. A szent ember **mártírhálált halt**.

**Szent Imre temetése
és Vazul megvakítása**

**Szent Gellért szobra
Budapesten,
a Gellért-hegy
oldalában,
az Erzsébet híd
fölött**

Szent Erzsébet

II. András és Gertrúd gyermeke a 13. század elején született.

A királylányt négyéves korában eljegyezték egy német gróffal.

Ezután el kellett költöznie férjéhez német földre. Mivel a jegyese meghalt, annak öccse vette végül feleségül.

Erzsébet ekkor mindössze tizennégy éves volt.

**Szent Erzsébet sírja Marburgban,
a Szent Erzsébet-templomban**

Tizenöt évesen megszülte első gyermekét.

Jótékonykodásairól volt híres.

Kórházat alapított, ahol saját kezével ápolta a betegeket.

Segítette az árva gyerekeket és a szegényeket. Férje halála után viszont a rokonság megtiltotta Erzsébetnek a szegények támogatását.

Árpád házi

Szent Erzsébet

1207-1231

Szenté avatták

1235-ben

Szent Margit

IV. Béla király leánya az országot szinte pusztulással fenyegető támadás, a tatárjárás idején született.

Édesapja megfogadta, hogy ha az ország Isten segítségével megmenekül a tatároktól, akkor felajánlja gyermekét az Úrnak.

A tatárok kivonulása után a kislány háromévesen Veszprémbe került.

A helyi **apácakolostorban nevelkedett.**

Később abba a zárdába költözött, amelyet édesapja alapított Buda közelében, a Nyulak szigetén.

A zárdában **munkával és imádsággal** teltek a napjai.

Szent Margit.

A lilium az ártatlanságot jelképezi.

A legenda szerint jósképességgel is rendelkezett, amellyel gyakran segítette apját diplomáciai ügyekben.

IV. Béla hozzájárulásával felmentették volna fogadalma alól, de ő nem akart sem a cseh, sem a lengyel király felesége lenni.

A kolostorban nem érezte előkelő származását, szegényes ruhákat viselt, szívesen elvégezte az alantásnak tekintett munkákat, és gyakran ápolta súlyos betegeket.

Szent Margit a **segítőkézség és a könyörületesség példaképévé** vált.

Apácaként halt meg.

Előbb boldoggá, majd a 20. században szentté avatták **példamutató élete** miatt.

**A Margit-szigeti kolostor romjai.
Itt élt Szent Margit.**